

Bemærkninger til forslaget

Beslutningsforslaget indeholder de forslag, som er nødvendige for at sikre lønmodtagernes realløn, samtidig med at virksomhedernes konkurrenceevne forbedres.

Lettelserne gives målrettet til lavindkomstmodtagere og mellemindkomstgrupper med almindelige indkomster og høj skat.

For forslagsstillerne er det helt afgørende, at de foreslåede ændringer ikke yderligere udhuler progressionen i det danske skattesystem. Derfor er det helt nødvendigt, at der gennemføres en effektiv beskatning af store arbejdsfrie indkomster, som i dag er fuldstændig skattefri.

Udviklingen hen imod lavere marginalskatte i lande, vi sammenligner os med, ledsages af en mere konsekvent beskatning af avancer og andre kapitalindkomster som hovedfinansieringskilder. Som eksempler kan nævnes skattereformer i USA og Sverige.

De lettelser, som gennemføres, må ikke efterlade en ubetalt regning, som øger underskuddet på statsfinansieringen, og som vil nødvendiggøre senere efterregning til befolkningen.

Forslagets gennemførelse betyder, at marginalskatte allerede i 1991 nedsættes med 6 pct. for ca. 800.000 skatteydere i forhold til 1990. I 1992 vil kun de ca. 500.000, som tjener mest, skulle betale en ekstraskat, i forhold til de over 1,6 mio. skatteydere, som i 1990 er omfattet af ekstraskatterne.

Der er altså tale om betydelige nedsættelser af marginalskatte for meget store grupper af skatteydere, samtidig med at forslaget indeholder en betydelig forenkling.

Omlægningen af skattesystemet, som den her er foreslået, er første led i en større skatteomlægning, der skal tilpasse det danske skattesystem til den internationale udvikling.

Skatte- og afgiftspolitik i europæisk perspektiv

En væsentlig del af den omstillingsproces, der skal lette erhvervslivets vej til ny vækst og øget beskæftigelse, vedrører det danske skatte- og afgiftssystem. Med udviklingen af det indre marked og den almindelige internationalisering af erhvervsliv og kapitalmarked er den tid forbi, hvor det enkelte land kan vælge sin skatte- og afgiftspolitik uafhængigt af omverdenen, uden at det koster i tabt valuta og beskæftigelse.

Tilpasning til de andre lande, der har store arbejds-giverafgifter og sociale bidrag, betyder for Danmark først og fremmest, at udviklingen må gå i retning af lavere marginalskatte, færre fradrag og mindre værdi af fradragene og udvidet beskatningsgrundlag ved inddragelse af hidtil ubeskattede eller lavtbeskattede områder.

Det haster med at få tilrettelagt omstillingerne på skatteområdet, fordi der nødvendigvis må tages vidtgående hensyn til borgere og virksomheder, der har disponeret i tillid til gældende regler. Derfor er der brug for, at omstillingen sker som en proces over en årrække, der skal starte nu, hvis ikke Danmark skal tabe vigtige skridt i forhold til vore konkurrenter.

Derfor skal der aftales retningslinier for en flerårig ændring af skattesystemet.

Omlægningen skal indeholde en samlet set rimelig fordelingsprofil, som virker positivt på både erhvervslivet og statsfinansieringen, samtidig med at de ønskelige strukturtilpasninger iværksættes.

Der gives for det første via lettelser i afgifter, takster og kontingenter og ved særlige forbedringer for børnefamilierne en reallønsgaranti for personer med jævne indkomster og stor forsørgerbyrde.

For det andet omregnes børnefamilieydelsen fra 1992 til et særskilt personfradrag til forældrene, så den udbetales i form af skattelettelse i stedet for kontant udbetaling.